

Bach a La Fàbrega

El concert de diumenge a la Sala Vella de La Fàbrega
CEDIDA PEL FESTIVAL.

Hi ha idees que, simplement, són sensacionals. Un exemple és convertir masos de la Garrotxa en escenaris de concerts, cosa que, a través de la cultura amb uns preus populars, permet accedir a edificis singulars per escoltar-hi una música adient a l'espai interpretada per solistes i formacions de cambra. El cas és que fa sis anys que va posar-se en marxa el festival Música als Masos [<http://musicamasos.jimdofree.com/>], impulsat pel seu director, el flautista Jordi Tarrús, amb la col·laboració de músics i professors vinculats a la comarca gironina.

Va ser bonic que la sisena edició (que ha tingut lloc en masos de la

Vall de Bianya, la Vall d'en Bas i d'Olot) es cloqués a La Fàbrega, situada en un terreny (al terme de Sant Feliu de Pallerols) del qual consta que ha estat habitat des del segle XII pels successius hereus Vilallonga amb les famílies respectives. Ho va ser perquè allà hi va viure Rosa Maria Montañá, que, traspassada el desembre passat, era una melòmana generosa que va donar suport i acollida al projecte des del primer moment. D'aquí, els dos concerts del violoncel·lista Ramon Bassal (amb un torn a les 6 i un altre a les 8) van homenatjar una dona que estimava especialment la música de Johann Sebastian Bach, de manera que les dues primeres Suites per a violoncel del compositor van sentir-se amb una emotivitat afegida a la seva incontestable bellesa.

Tal bellesa, però, no és fàcil d'expressar. És tan sòbria, essencial i fins a vegades esquerpa, com ara a les sarabande, que requereix tanta tècnica com sensibilitat. Fill del també violoncel·lista Josep Bassal, Ramon Bassal no només té una cosa i l'altra, sinó, a més, un sentit de la musicalitat i una seguretat, que ajuda a la precisió, admirables en un intèrpret jove. És així que la Sala Vella, amb una capacitat per una cinquantena de persones, de La Fàbrega va ser el marc d'un concert deliciós que va completar-se amb capriccios de Dall'Abacco, Platti i Popper.

A les propines, Bassal va interpretar una peça de Jean-Louis Duport, del qual va explicar que un cop va cedir el seu Stradivarius a Napoleó, que hi va deixar la marca dels seus esperons. Ell va deixar a La Fàbrega una empremta més subtil destinada a convertir-se en una llegenda familiar a compartir.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 20-07-2022, Pàgina 33

-El Punt Avui. Nacional 20-07-2022, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2169322-bach-a-la-fabrega.html>